

Vörös István

HOLD LESZEK, HOGY...

Hold leszek, hogyha te úrhajó vagy,
ha étolaj, benned sülök át.
Ha lepke vagy, szállj a művirágra,
leszek érted bátran művilág.

Viszont, ha bevásárlóközpont vagy,
én mindent csak tebenned veszek,
aztán, ha véletlenül bezárnak,
eladom az összes cégemet.

És figyelj, ha adóhivatal vagy,
bevallok minden bevallhatót,
a könyvelőim hiába csalnak...
szerelmünknek még több titka volt!

VILLANELLA A TANÍTVÁNY HELYÉRŐL

Bojtár Endre emlékének

Fölösleges a mestert meghaladni,
elég csak nézni, hogyan dolgozik.
Ki azt hiszi, hogy sikerülhet, annak annyi,

nem tud önmaga se maradni,
ha nem érti meg, hogyan dolgozik.
Fölösleges a mestert meghaladni,

nem verseny ez. S ha az, maradj ki!
A kultúra másképpen dolgozik.
Ki azt hiszi, hogy sikerülhet, annak annyi

baja lesz magával, amennyi
irigység benne dolgozik.
Fölösleges a mestert meghaladni,

és árulás a mestert megtagadni,
hiába lassan, furcsán dolgozik.
Ki azt hiszi, hogy sikerülhet, annak annyi-

t mondanék, hogy adósságot megadni
tessék, és összeszedni dolgait!
Fölösleges a mestert meghaladni,
ki azt hiszi, hogy sikerülhet, annak annyi.

LYUKAK A POÉTIKÁN

Tudom a titkot, te nem tudtad?
Vagy azt hitted, hogy nincs titok?
Elég egy élet, hogy elmondjam.

Nem baj, abból úgyis kettő van,
ha hallgatok, s ha ordítok.
Tudom a titkot. Te nem tudtad?

Nem tudtad, hányféle áramlat
hordja szét, amit nem tudok?
Elég egy élet, hogy elmondjam,

kivel is beszéltem álmomban,
a megértésből mi jutott?
Tudom a titkot. Te nem tudtad,

nem érthet meg mindent a rút agy?
A szépség gyakran túlbuzog.
Elég! Egy élet, hogy el. Mondjam?

Vagy tartsuk csak inkább titokban?
Zúgnak a képzelt pólusok.
Tudom a titkot, te nem tudad?
Elég egy élet, hogy elmondjam?

1984

Ezerkilencszáznolcvannégyben
egy múlt jövőjét éltük át.
Mevolt a fél világ egészben,

annyi nem várható reméltem,
mi mára inkább furcsaság.
Ezerkilencszáznolcvannégyben

lehetőségeim lemértem,
nem buktam le a múlt alá.
Mevolt a fél világ egészben,

ott álltam akkor rajtra készen,
hátha lesz verseny-indulás.
Ezerkilencszáznolcvannégyben

még évet értettem az éven.
Még megfigyelni volt szokás,
mevolt a fél világ egészben,

de megváltozott szégyenében.
Volt telefon-lehallgatás.
Ezerkilencszáznolcvannégyben
mevolt a fél világ egészben.

BÚCSÚ MAROSTÓL

Ma újra elmegyek,
ma újra eltörök,
késő nyári hegyek.

Az égről félelem,
jövőszyony csöpög.
Ma újra elmegyek,

de tartom a helyet,
ősszel visszajövök,
késő nyári hegyek!

Vagy ha már nem lehet,
érezem a drót mögött?
Ma újra elmegyek,

erdők, közületek.
A tévedés röhög,
késő nyári hegyek,

nem kellünk senkinek,
nem látjuk a jövőt.
Ma újra elmegyek,
késő nyári hegyek.